

at man seer efter i Forhandlingerne angaaende den paagjældende Lov og derefter drager sine Slutninger; men en Slutning som den nævnte kan meget let fremkomme, dersom den ærede Finantsministers Forslag vedtages. Forrigt kan jeg kun sige, at jeg ikke kan fremføre noget Nyt til Forsvar for, at denne Sætning bliver staaende; thi den har tidligere gennemgaaet en omfattende Prøvelse af mere sagkundige Folk end jeg. Som Ordfører for Udvalget maa jeg kun sige, at vi ikke finde, at der er nogen Grund til at stemme for dette Forslag af Finantsministeren. — Med Hensyn til Forslaget om at udelade det sidste Stykke af § 3 kan jeg sige det Samme. Jeg har, efter paany at have overveiet den Motivering, der fremkom saavel fra den ærede Finantsminister som fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad), ikke kunnet see, at de have afvæbnet denne Bestemmelse. Det sidstnævnte ærede Medlem anførte som en Grund for det Forslag, der er stillet af ham med Flere, at Udvalget selv havde stillet Forslaget under Nr. 24, hvilket gaaer ud paa at afhjælpe de Mangler, der kunde komme frem, naar ingensomhelst Undtagelse fra Bestemmelsen i det sidste Stykke af § 3 var given, og at det saae underligt ud at opstille en Regel, hvorfra det siden indrømmedes, at der kunde skee Undtagelser; men dette seer ikke underligere ud paa dette Sted end i de fleste andre Love, hvori der vedtages Undtagelser. Selve § 18, hvori der er opstillet en Regel, indeholder ogsaa allerede Undtagelser med Hensyn til flere bestemt angivne Tilfælde; men naar det ikke er forunderligt eller modsigende, at Bestemmelser i samme Lov indeholde Undtagelser fra Lovens Regler i de Retninger, som allerede ere anførte, seer jeg ikke, at det kan være videre forunderligt ogsaa at indføre denne Undtagelse. Med Hensyn til det ærede Medlems eget Forslag er der derimod to Hovedindbendinger at gjøre, nemlig deels den, at han udelader Spørgsmaalet om den Indtægt, der i slige Tilfælde fremkommer ved Virksomhed, og deels den, at han udelader Hensynet til den Indtægt, der fremkommer paa anden Maade gennem Formue, naar det kun ikke skeer ved Arv efter

Dødsfald. I begge Retninger seer jeg mig ikke istand til at følge Forslaget. Her er talt om Fabrikbrug; men vi kunne ogsaa nævne, anden Virksomhed, vi kunne nævne, hvad der er den største Virksomhed hertillands, nemlig Landbrug. En Fader kan overlade et større Landbrug til en Søn, medens han selv gaaer paa Afstægt. Sønnen faaer det ikke ved Arv, thi Faderen lever; men Sønnen overtager hele Driften, hvormed han er bekendt gennem mange Aar, han har maaskee i Faderens ældre Aar bestyret Eiendommen mere end selve Faderen, saaledes at han er fuldkommen inde i Driften og veed, hvorledes Gaarden efter Localiteten og Boniteten har været dreven, og den vil da fremdeles blive dreven paa samme Maade. Naar da Faderen valgte et beleiligt Tidspunkt for Afstaaelsen, vilde han, hvis det omhandlede Stykke gik ud, blive fri for hele det Aars Skat; uagtet det Hele gik paa samme Maade og gav de samme Indtægter som tidligere, vilde han kunne fritage baade sig selv og sin Søn for et Aars Skat, men det gaaer dog virkelig ikke an. Hvad der gjælder med Hensyn til Landbruget, gjælder ogsaa om anden Bedrift, som kan overgaae fra Fader til Søn, uden at vedkommende Driftsherre døer, og uden at Sønnen faaer det ved Arv, men jeg seer ikke i disse Tilfælde den fjerneste Grund til at fritage dem for et Aars Skat, fordi de ved at læse Lovene igjennem see, at de, naar de afflutte Transactionen paa et vist bestemt Tidspunkt, kunne spare et Aars Skat. Dette er ikke rigtigt, og jeg er enig i, hvad der tidligere er udtalt, at det ikke kan herolige os, at det kun bliver Statskassen, det kommer til at gaae ud over; thi den Skat, som paa den Maade i det enkelte Aar falder bort, faaer dog Statskassen mindre, og deraf kan man igjen slutte, at Stattebyrden bliver større, eller at man maa indskrænke sig til færre Udgifter. Jeg mener, at Principet, forsaavidt det maa siges at være retfærdigt og billigt, maa gennemføres for Alle og at der ikke maa gjøres andre Undtagelser end dem, som vi maatte finde nødvendige, for at der ikke skal komme Uretfærdighed frem. Jeg skal derfor paa Udvalgets og mine egne Vegne fremdeles bede det ærede Thing om at modsætte